

عنوان مقاله:

تحلیل فضایی فقر شهری در سطح محله ها (نمونه پژوهی: شهر مشهد)

محل انتشار:

مجله اقتصاد شهری، دوره 2، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسین فرهادی خواه - دانشجوی دکترا، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

حسین حاتمی نژاد - دانشیار، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

عارف شاهی - کارشناسی ارشد، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

سعید ظفری - دانشجوی دکترا، گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

به طور معمول در کشورهای درحال توسعه، رشد شهری از ظرفیت دولت ها و شهرداری ها برای ارائه خدمات و زیرساخت های مناسب برای جمعیت، بیشتر است. این مقوله باعث تشدید فقر شهری در شهرها و به ویژه شهرهای بزرگ این کشورها خواهد شد. در این میان، تعیین پهنه های فقر شهری در سطح شهرها و نیز الگوهای توزیع فقر شهری پیش شرط ارائه راه حل برای ساماندهی و کاهش فقر شهری است. هدف از این پژوهش نیز بررسی و تحلیل فضایی فقر شهری در سطح محله های شهر مشهد است. پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش جزء پژوهش های توصیفی تحلیلی است. در این پژوهش، فقر شهری در قالب سه بعد اجتماعی و اقتصادی و کالبدی در قالب سی شاخص، با استفاده از بلوک های آماری سرشماری ۱۳۹۰، بررسی شده است. وزن دهی شاخص های پژوهش با استفاده از روش AHP انجام شده است. برای نمایش و تحلیل فضایی فقر شهری در سطح محله ها نیز از نرم افزار ARC GIS ۱۰.۳ استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد الگوی توزیع محلات فقیرنشین در شهر مشهد از الگوی خوشه ای تبعیت می کند. توزیع خوشه های فقر شهری نشان می دهد بزرگ ترین خوشه فقر شهری در بخش شرقی شهر مشهد تمرکز یافته است؛ هرچند یک خوشه کوچک فقر نیز در قسمت شمالی شهر وجود دارد. از طرفی نیز، خوشه های فقر شهری بر محله های حاشیه شهری مشهد تمرکز یافته اند که نشان دهنده لزوم توجه بیشتر به این محله هاست.

کلمات کلیدی:

تحلیل فضایی، فقر، فقر شهری، شهر مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1208618>

